

Sygn. akt I CSK 42/18

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku K.M.
przy uczestnictwie[...] Spółki Gazownictwa sp. o.o. w W.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 maja 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 6 kwietnia 2017 r., sygn. akt I Ca [...] /17,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. oddala wniosek uczestnika o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zamieszczone przez ustawodawcę w przytoczonym przepisie pozwalają Sądowi Najwyższemu na wstępną ocenę wniesionej skargi kasacyjnej, czy za jej merytorycznym rozpoznaniem przemawia interes społeczny, skarga kasacyjna jest bowiem środkiem prawnym funkcjonującym poza tokiem instancji, przysługuje od prawomocnego orzeczenia w związku z czym przesłanki jej przyjęcia do rozpoznania, ściśle oznaczone ustawą, determinuje interes społeczny i wynikająca z Konstytucji RP funkcja Sądu Najwyższego jako sądu sprawującego m.in. nadzór w zakresie orzekania, co ma na celu zapewnienie prawidłowości oraz jednolitości wykładni prawa i praktyki sądowej w dziedzinach poddanych jego właściwości.

Wnioskodawca we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., to jest oczywistą zasadność skargi kasacyjnej. Wskazał, że zaskarżone orzeczenie jest dla niego krzywdzące, a przyznane wynagrodzenie jest nieadekwatne do poniesionych kosztów sądowych oraz spadku wartości i przydatności działki zajętej na służebność.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego przesłanka o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej występuje wówczas, gdy kwestionowane orzeczenie może być zakwalifikowane jako bezprawne. Taka ocena musi być przy tym dokonana wprost, bez wnikliwej analizy, czyli ewidentna wadliwość orzeczenia powinna być widoczna od razu, dla każdego przeciętnego prawnika. Potrzeba wyeliminowania z obrotu orzeczeń naruszających elementarne reguły porządku prawnego jest niewątpliwa. Dla stwierdzenia, że w sprawie tak rozumiana przesłanka wystąpiła skarżący powinien był wskazać konkretne, naruszone przez sąd przepisy, a także powinien był przytoczyć odpowiednie argumenty wyjaśniające,

dlaczego te przepisy zostały, jego zdaniem, w tak ewidentny sposób naruszone (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2013 r., III SK 4/13, nie publ.).

Skarżący nie podał przekonujących argumentów świadczących o występowaniu w sprawie tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Przedstawił jedynie własną ocenę rozstrzygnięcia, która w istocie sprowadza się do ogólnego stwierdzenia, że jest ono dla niego krzywdzące. Wskazanie przez wnioskodawcę, że szlak służebności jest zbyt wąski, co pomniejsza jego wynagrodzenie, nie jest okolicznością wystarczającą do przyjęcia, że orzeczenie jest wadliwe w stopniu pozwalającym go uznać za bezprawne. Nie może też ująć z pola widzenia, że uczestnik, który stał się beneficjentem ustanowionej na gruncie skarżącego służebności przesylu nie kwestionował szerokości służebnego pasa gruntu, przeciwnie, w jego ocenie był to grunt wystarczający dla prawidłowego wykonywania służebności.

Dodać można, że szersze wyjaśnienia dotyczące tej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zawiera pismo wnioskodawcy z dnia 9 listopada 2017 r., zostało jednak ono złożone już po terminie do wniesienia skargi kasacyjnej i nie może być potraktowane jako jej uzupełnienie w zakresie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia.

Uszło również uwagi skarżącego, że zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c., podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Sąd Najwyższy jest związany dokonanymi przez sądy *meriti* ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Wniosek uczestnika o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym podlegał oddaleniu, został bowiem zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną złożoną z uchybieniem terminu z art. 398⁷ § 1 zd. 1 k.p.c. Złożona z uchybieniem ustawowego terminu odpowiedź na skargę kasacyjną nie wywołuje skutków prawnych innych niż zwykłe pismo procesowe, podlegające rygorom z art. 207 § 3 k.p.c. (w związku z art. 391 § 1

i art. 398²¹ k.p.c.). Z tej też przyczyny wniosek o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego zawarty w takiej spóźnionej odpowiedzi również jest bezskuteczny.

aj

ał